

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 7. An delectatio de sola cogitatione, seu cognitione rei graviter illicita
est mortalis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

emungit, &c. & aliis non malis circumstantiis actuum malorum, qui simul quoad substantiam dispergunt. 3. Objectum talis delectationis non est malum.

Potest tamen consensus in ejusmodi delectationem esse culpa venialis, ratione otiositatis, curiositatis, aut similis inordinationis; immo, & mortal is ratione scandali, vel periculi consentiendi in delectatione de ipso actu malo. Quod si circumstantia, vel modus esset malus, non licet de eo delectari.

Q. 6. An licet gaudere de effectu bono secuto ex peccato?

Resp. Per se loquendo licet, non tamen prout est à peccato: quia objectum talis gaudii non est malum, nec proinde ipsum gaudium. Sic Ecclesia gaudet de Redemptione per Christum secuta ex peccato Adami, *Felix culpa, qua talem, ac tantum meruit habere Redemptorem!*

Q. 7. An delectatio de sola cogitatione, seu cognitione rei graviter illicita est mortal is?

Resp. Neg. modo absit periculum consensus in objectum: quia rei malae cognitio, quæ est objectum talis delectationis, non est secundum se mala; & Deus ipse

cognoscit omnia mala, & obscena. Imò hæc cognitio sæpe est necessaria, vel utilis Confessario, aut Doctori. Delectatio autem specificatur à suo objecto directo, & immediato. Quare si cognitio, seu cogitatio sit vana, vel inutilis, delectatio de ea erit venialis. Si verò cognitio sit utilis, aut necessaria, delectatio de ea per se non erit culpa. S. Thom. 1. 2. q. 74. a. 8.

Hinc licet gaudere de scientia rei obscenæ ob bonum finem, putà ad fungendum officio Confessarii, Medici. At cognitio rei obscenæ ex affectu veniali, putà ex curiositate, etiam absente delectatione, & periculo omni, est venialis; mortalis verò, si sit ex affectu graviter inordinato, vel cum periculo gravi, aut referatur ad finem graviter malum.

CAPUT VII.

De Peccatis Capitalibus.

NOt. Peccata Capitalia sunt ea, quæ non solùm sunt per se peccata, sed etiam radix, & causa impulsiva multorum aliorum peccatorum. Septem numerantur à Theologis post S. Gregorium, nimirum Superbia, Avaritia, Gula, Luxuria, Ira, Invidia, Acedia.

AR.